PARLAMENT EUROPEJSKI 2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

15.9.2010 B7-0524/2010

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę na temat oświadczeń Rady i Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie braku ochrony praw człowieka i sprawiedliwości w Demokratycznej Republice Konga

Filip Kaczmarek, Andrzej Grzyb, Cristian Dan Preda, Peter Šťastný, Mario Mauro
w imieniu grupy politycznej PPE

B7-0524/2010

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie braku ochrony praw człowieka i sprawiedliwości w Demokratycznej Republice Konga

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie DRK, w szczególności rezolucję z dnia 18 grudnia 2009 r. w sprawie dopuszczania się przemocy seksualnej ze strony grup zbrojnych oraz dalszego łamania praw człowieka w DRK,

– uwzględniając Konwencję Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania z dnia 10 grudnia 1984 r. oraz deklarację Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 3318 o ochronie kobiet i dzieci w sytuacjach kryzysowych i konfliktach zbrojnych z dnia14 grudnia 1974 r., w szczególności jej pkt 4, który wzywa do przyjęcia skutecznych środków przeciw prześladowaniom, torturom, przemocy i poniżającemu traktowaniu kobiet i dzieci,

– uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie ochrony i poszanowania praw seksualnych i praw człowieka przysługującym kobietom i dzieciom,

– uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej ds. zagranicznych, Catherine Ashton, i europejskiego komisarza ds. rozwoju, Andrisa Pielbagsa, z dnia 27 sierpnia 2010 r. potępiające masowe gwałty w DRK,

– uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 23 sierpnia 2010 r. w sprawie masowych gwałtów dokonanych ostatnio na ludności cywilnej przez członków grup zbrojnych we wschodniej DRK,

– uwzględniając art. 110 ust. 2 regulaminu,

A. mając na uwadze, że w poniedziałek 23 sierpnia 2010 r. ONZ doniosła, iż wcześniej w tym miesiącu co najmniej 179 kobiet i dzieci zostało zgwałconych w mieście Luvungi i w jego okolicach, w prowincji Kiwu Północnego, gdzie działają ruandyjscy rebelianci Hutu,

B. mając na uwadze, że te masowe gwałty miały miejsce zaledwie w odległości 20 km od bazy sił pokojowych ONZ w Kiwu Północnym; mając na uwadze, że siły pokojowe ONZ dowiedziały się o tych masowych gwałtach dopiero kilka dni później,

C. mając na uwadze, że według szczegółowych opisów w sprawozdaniach działaczy na rzecz praw człowieka, rozmyślnie rozpoczęta na początku tego roku przez Demokratyczny Front na rzecz Wyzwolenia Ruandy i ruandyjską milicję Hutu strategia doprowadziła do wzmożonej przemocy seksualnej i zorganizowania na szeroką skalę palenia wsi, domów, szkół i kościołów,

D. oburzony dalszymi gwałtami i innymi formami przemocy seksualnej wobec kobiet i dzieci

oraz silnie zakorzenioną w kulturze tego kraju bezkarnością za tego rodzaju zbrodnie, które stanowią poważne i systematyczne łamanie praw kobiet i dzieci we wschodniej DRK,

E. mając na uwadze, że przemoc seksualna i przemoc o podłożu seksualnym były wykorzystywane jako narzędzia walki i powinny w związku z tym być potępione jako zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości,

F. mając na uwadze, że w 2008 i 2009 roku UE odnotowała ponad 15 000 przypadków gwałtów w DRK,

G. zważywszy, że były przywódca kongijski Jean-Pierre Bemba Gombo został postawiony przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym (MTK) za zbrodnie wojenne, w tym gwałty,

H. zaniepokojony niepewną sytuacją, która utrudnia organizacjom humanitarnym dostęp do zagrożonych grup ludności oraz dostarczanie im żywności i leków, co zwiększa zagrożenie epidemiami, w tym malarią, wirusem HIV i innymi poważnymi chorobami we wschodnich prowincjach Konga,

1. zdecydowanie potępia popełnione ostatnio masowe gwałty na kobietach i dzieciach oraz wszelkie inne formy przemocy wobec dziesiątek niewinnych cywilów na wschodzie Konga;

2. wzywa wszystkie strony konfliktu w tym regionie do położenia kresu wszelkim formom przemocy seksualnej i innym formom łamania praw człowieka, bez względu na to czy dochodzi do nich regularnie czy przypadkowo, a także do umożliwienia organizacjom humanitarnym dostępu do ludności cywilnej potrzebującej pomocy;

3. domaga się, aby rząd DRK, we współpracy ze społecznością międzynarodową, kontynuował wysiłki na rzecz zwalczania bezkarności, niezwłocznie przeprowadził dochodzenie w sprawie ostatnich ataków oraz zadbał ot, by sprawcy zostali postawieni przed wymiarem sprawiedliwości;

4. ubolewa nad faktem, że MONUSCO nie może stosować swojego mandatu i zasad zaangażowania, aby zapewnić ochronę przed tego rodzaju masowymi gwałtami i innymi formami naruszenia praw człowieka przez ruchy zbrojne w pobliżu bazy sił pokojowych;

5. z zadowoleniem przyjmuje natychmiastowe instrukcje sekretarza generalnego ONZ skierowane do Margot Wallström, jego specjalnej przedstawiciel ds. przemocy seksualnej podczas konfliktów zbrojnych, w sprawie koordynowania działań ONZ i monitorowania sprawy dotyczącej incydentów w DRK, mając na celu zapobieganie takim okrucieństwom w przyszłości;

6. wzywa wspólnotę międzynarodową, a w szczególności Unię Europejską i Unię Afrykańską, do udzielenia pełnego poparcia dla wysiłków podejmowanych przez rząd DRK zmierzających do położenia kresu wszelkim formom przemocy seksualnej oraz wykorzystywania ich jako narzędzia walki;

7. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, sekretarzowi generalnemu ONZ, MONUSCO, instytucjom Unii Afrykańskiej, Południowoafrykańskiej Wspólnocie Rozwoju oraz rządom regionu Wielkich Jezior Afrykańskich, w tym DRK i Ruandzie.